

Mărturisirea de Credință

Notă Explicativă

Această „Mărturisire de Credință”, formulată și folosită de înaintașii noștri, credincioșii bapțiști din România, a fost adoptată din 1974 și de Asociația Baptistă din Statele Unite și Canada, fiind „nucleul fundamental al învățăturilor biblice pe baza cărora se realizează unitatea noastră doctrinară”.

Prin simplul fapt că noi considerăm Biblia ca autoritate infailibilă și suficientă în domeniul vieții de credință, unele expresii ca: tradiție, catehism, credeu, dogme, etc., nu sunt în uzanța și limbajul credinței noastre. Iar una din convingerile noastre de mare importanță este: „*Biblia: minus nimic, plus nimic!*” De aceea, spunem de la bun început că nici Mărturisirea aceasta de credință nu se poate suprapune Bibliei și nu poate înlocui Sfânta Scriptură, ci, dimpotrivă, își dobândește validarea tocmai prin puterea adevărului care izvorăște din Cuvântul Sfânt.

Atunci, de ce avem o „Mărturisire”? Expresiile nou testamentale ca „Isus Hristos este Domnul”, „Maranatha, Domnul nostru vine!” sau „Am primit ce v-am învățat...” și texte ca I Timotei 3:16, II Timotei 2:8 sau Coloseni 2:6-11, și altele, arată că încă din veacul apostolic s-au căutat nuclee fundamentale de doctrină, cu dorința de a avea un miez concis al credinței creștine, esențe explicative ușor de ținut minte. Această Mărturisire a fost și rămâne doar o formulare succintă a învățăturilor de credință care ne leagă, și scopul ei —pe lângă acela de a da un contur doctrinar identității noastre— este și de a fi un impuls pentru studiul personal al învățăturilor de bază a Sfințelor Scripturi.

Fie ca această „Mărturisire de Credință” să fie un imbold la o viață frumoasă în care mărturisirea Domnului Isus Hristos să fie făcută de toți credincioșii Domnului, cu îndrăzneală, prin viu grai, cu o viață de sfințenie, cu o dragoste jertfitoare, pentru slava Celui care ne-a răscumpărat! (V.P.)

*Biserica Baptistă Română „BETEL”
330 W. Touhy Avenue, Park Ridge, Illinois 60068*

1. Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu

Noi credem și mărturisim că Sfintele Scripturi ale Vechiului și Noului Testament sunt inspirate de Duhul Sfânt. Ele sunt Cuvântul lui Dumnezeu scris, o revelație dumnezeiască (descoperire) adresată neamului omenesc, fiind izvorul fără greș al conștiinței lui Dumnezeu.

✻ Galateni 1:11,12 „Evanghelia propovăduită de mine nu este de obârșie omenească; pentru că n-am primit-o, nici n-am învățat-o de la vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos.” ✻ II Petru 1:21 „Nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.” ✻ II Tim. 3:16 „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu...” I Tes. 2:13 „Atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu.” ✻ Ioan 10:35 „Scriptura nu poate fi desființată.” ✻ Ioel 2:28 „Voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor prooroci.” ✻ Matei 10:20 „Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi.” ✻ I Cor. 2:10 „Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său.” ✻ I Cor. 11:23 „Am primit de la Domnul ce v-am învățat.”

Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu, scris prin inspirația Duhului Sfânt, este singura regulă și normă de credincioșie și purtare în viața aceasta.

✻ Efeseni 1:13 „După ce ați auzit Cuvântul adevărului, Evanghelia mântuirii voastre, ați crezut.” ✻ II Tim. 1:13 „Dreptarul învățăturilor sănătoase, pe care le-ai auzit de la mine, ține-l cu credința și dragostea care este în Hristos Isus.” ✻ Romani 10:17 „Credința vine în urma auzirii, iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.” ✻ I Tim. 3:17 „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu, și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.” ✻ Psalmul 119:105 „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea.”

Biblia este singura autoritate normativă în materie de religie; ea este necesară, eficientă și suficientă pentru cunoașterea lui Dumnezeu și învățătura noastră. Astfel, nu este nevoie de sprijinul tradiției.

✻ Mat. 15:8 „Ați desființat Cuvântul lui Dumnezeu în folosul datinei voastre.” ✻ Ioan 17:17 „Cuvântul Tău este adevărul.” ✻ Ioan 5:39 „Cercetați Scripturile..., tocmai ele mărturisesc despre Mine” ✻ Isaia 34:18 „Căutați în Cartea Domnului, și citiți...” ✻ Fapte 17:11 „Au primit Cuvântul cu toată râvna și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este așa.” ✻ Ioan 20:31 „Lucrurile acestea au fost scrise pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și crezând să aveți viața.”

2. Despre Dumnezeu

Noi credem și mărturisim că există un singur Dumnezeu, Creatorul, Susținătorul și Stăpânitorul tuturor lucrurilor.

✻ Geneza 1:1 „La început Dumnezeu a făcut cerurile și pământul...” ✻ Efeseni 4:6 „Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează

prin toți, și care este în toți.” * Maleahi 2:10 „N-avem toți un singur Tată? Nu ne-a făcut un singur Dumnezeu?” * Iov 31:15 „Oare nu ne-a întocmit același Dumnezeu?” * Romani 1:19,20 „Ce se poate cunoaște despre Dumnezeu le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu. În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică, și dumnezeirea Lui se văd lămurit de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El.” * Romani 11:36 „Din El, prin El, și pentru El sunt toate lucrurile.” * Ps. 94:9 „Cel ce a sădit urechea s-ar putea să nu audă? Cel ce a întocmit ochiul, s-ar putea să nu vadă?” * Fapte 17:24 „Dumnezeu, care a făcut lumea și tot ce este în ea, este Domnul cerului și al pământului!”

În Biblie descoperim pe Dumnezeu ca Tatăl, Fiul, și Duhul Sfânt, cu desăvârșire una, nedespărțiți în ființa lor.

* II Cor. 13:14 „Harul Domnului Isus Hristos, și dragostea lui Dumnezeu, și împărtășirea Sfântului Duh, să fie cu voi cu toții!” * Matei 28:19 „Botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh!” * I Ioan 5:7 „Căci trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt, și aceștia trei una sunt!”

a) Dumnezeu Tatăl

* Ioan 6:27 „Căci Tatăl, adică Însuși Dumnezeu, pe El L-a însemnat cu pecetea Lui.” * I Petru 1:2 „După știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea lucrată de Duhul, spre ascultarea și stropirea cu sângele lui Isus Hristos.” * Matei 11:25 „Tată, Doamne al cerului și al pământului...” * Marcu 14:36 „Ava, adică, Tatăl!” * Luca 22:42 „Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la Mine!” * Luca 23:34 „Tată, iartă-i căci nu știu ce fac!” * Luca 23:45 „Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul.” * Fapte 2:33 „A primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt.” * Romani 15:6 „Să slăviți pe Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos!” * I Cor. 8:6 „Pentru noi nu este decât un singur Dumnezeu: Tatăl, de la care vin toate lucrurile și pentru care trăim și noi; și un singur Domn, Isus Hristos, prin care sunt toate lucrurile, și prin El și noi!”

b) Dumnezeu Fiul, Isus Hristos

* Matei 16:16 „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!” * Ioan 1:1 „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu!” * Luca 1:32 „El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui Preaînalt!” * Fapte 8:37 „Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu!” * Fapte 9:20 „Și îndată a început să propovăduiască în sinagogi că Isus este Fiul lui Dumnezeu.” * II Cor. 1:19 „Căci Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, care a fost propovăduit de noi în mijlocul vostru...” * I Ioan 2:24 „Dacă rămâne în voi ce ați auzit de la început, și voi veți rămâne în Fiul și în Tatăl” * I Ioan 3:32 „Să credem în Numele Fiului Său Isus Hristos...” * I Ioan 4:15 „Cine va mărturisi că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el, și el în Dumnezeu.” * Ioan 20:31 „Dar lucrurile acestea au fost scrise pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.”

c) Dumnezeu Duhul Sfânt

* Ioan 4:24 „Dumnezeu este Duh...” * II Cor. 3:3 „Duhul Dumnezeului celui viu...” * II Cor. 3:17 „Căci Domnul este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este

slobozenia.” ✱ Iov 33:4 „Duhul lui Dumnezeu m-a făcut...” ✱ Isaia 48:16 „Domnul Dumnezeu m-a trimis cu Duhul Său.” ✱ I Cor. 2:10 „Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său.” ✱ I Cor. 2:12 „Duhul care vine de la Dumnezeu...” ✱ Ioan 15:28 „Duhul adevărului, care porcede de la Tatăl.” ✱ Ioan 14:26 „Duhul Sfânt pe care-L va trimite Tatăl.” ✱ Luca 11:13 „Tatăl vostru din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce îl cer!” ✱ Fapte 5:32 „Duhul Sfânt, pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.”

3. Despre om

Noi credem și mărturisim că omul a fost creat de Dumnezeu. Trupul omului - partea materială - e făcut din țărână, iar natura spirituală a omului e din Dumnezeu, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

✱ Gen. 1:27 „Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.” ✱ Gen. 2:7 „Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață și omul s-a făcut astfel un suflet viu.”

Dumnezeu a făcut pe om fără prihană, perfect, dar nu desăvârșit; l-a creat cu voința liberă de a alege binele sau răul.

✱ Gen. 1:31 „Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse; și, iată, că erau foarte bine.” ✱ Ecles. 7:29 „Dumnezeu a făcut pe oameni fără prihană.” ✱ Gen. 2:11 „Poți să mănânci după plăcere din orice pom... dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci.” ✱ Ps. 107:17 „...prin purtarea lor vinovată ajunseseră nenorociți” ✱ Deut. 30:15 „Iată, îți pun azi înante viața și binele, moartea și răul...”

Prin căderea în păcat, omul a căzut sub blestem, și a devenit incapabil de a trăi voia lui Dumnezeu. Prin nașterea firească, fiecare moștenește sămânța păcatului, înclinarea spre rău, firea păcătoasă.

✱ Rom. 5:12 „Printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor...” ✱ Rom. 5:19 „Căci după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși...” ✱ Rom. 7:17 „Și atunci nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine.” ✱ Rom. 7:18 „Știu în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac.” ✱ Rom. 5:6 „Căci pe când eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea cuvenită, a murit pentru cei nelegiuți.” ✱ Rom. 7:20 „Și dacă fac ce nu vreau să fac, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine.” ✱ Rom. 7:23 „Dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea, și mă ține rob legii păcatului, care este în mădularele mele.”

Omul, fiind ființă liberă, este răspunzător înaintea lui Dumnezeu de toate faptele, vorbele și gândurile sale. Toți oamenii trebuie să moară, iar după moarte urmează judecata și răsplătirea veșnică.

✱ Rom. 14:12 „Fiecare din noi are să dea socoteala despre sine însuși lui Dumnezeu.” ✱ Mat. 12:36 „Oamenii vor da socoteala de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi

rostit.” ✱ II Cor. 5:10 „Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup.” ✱ Evrei 9:27 „Oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea urmează judecata.”

4. Despre păcat

Noi credem și mărturisim că omul, creat de Dumnezeu după chipul și asemănarea Sa, cu scopul de a-L preamări pe Creatorul și a duce o viață fericită în El, a fost ademenit de Diavol, devenind neascultător de porunca lui Dumnezeu, și astfel a intrat în lume păcatul și blestemul. Păcatul este lipsa de conformitate față de legea morală a lui Dumnezeu, fie într-o acțiune, gând, dispoziție, sau atitudine.

✱ Gen. 3:13 „Femeia a răspuns: «Șarpele m-a amăgit și am mâncat din pom»” ✱ Ioan 5:17 „Orice nelegiuire este păcat.” ✱ Rom. 14:23 „Tot ce nu vine din încredințare e păcat.” ✱ Iacov 4:17 „Cine știe să facă binele și nu-l face, săvârșește un păcat.” ✱ Ioan 8:34 „Cine trăiește în păcat este rob al păcatului.” ✱ Rom. 6:13 „Să nu mai dați în stăpânirea păcatului mădularele voastre ca niște unelte ale nelegiurii.” ✱ Ecles. 7:29 „Dumnezeu a făcut pe oameni fără prihană, dar ei umblă cu multe șiretenii.” ✱ Ps. 51:4 „Împotriva Ta, numai împotriva Ta, am păcătuit, și am făcut ce este rău înaintea Ta.” ✱ Efes. 2:1-3 „Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre, în cari trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării. Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre, și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți.” ✱ Deut. 9:7 „Tot răsvrățiți împotriva Domnului ați fost!” ✱ I Ioan 3:4 „Oricine face păcat, face și fărădelege; și păcatul este fărădelege.”

Universalitatea păcatului: toți oamenii sunt păcătoși.

✱ Rom. 3:23 „Toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu!” ✱ Ecles. 7:20 „Pe pământ nu este nici un om fără prihană, care să facă binele, fără să păcătuiască.” ✱ Iov 15:16 „...omul, care bea nelegiuirea ca apă!” ✱ Rom. 5:12 „Printr-un singur om a intrat păcatul în lume și prin păcat a intrat moartea și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit!” ✱ I Ioan 1:8 „Dacă zicem că nu avem păcat, ne înșelăm singuri și adevărul nu este în noi.” ✱ I Împărați 8:46 „...căci nu este om care să nu păcătuiască!”

Consecința păcatului: moartea spirituală.

✱ Rom. 8:23 „Plata păcatului e moartea...” ✱ Rom. 5:12 „...prin păcat a intrat moartea.” ✱ Geneza 2:17 „Să nu măninci, căci în ziua în care vei mânca vei muri negreșit.” ✱ Iacov 1:15 „Păcatul odată făptuit, aduce moartea.”

5. Despre Mântuire

Noi credem și mărturisim că mântuirea este scăparea omului de sub urmările călcării

legilor divine. Ea are de a face cu natura omului și cu faptele făcute de el. Omul nu se poate mântui pe sine. El nu se poate spăla de păcatele sale, nu se poate desvinovăți și nici nu se poate ascunde de pedeapsa pentru păcat.

✳ Ier. 2:22 „Chiar dacă te-ai spăla cu silitră, chiar dacă ai da cu multă sodă, nelegiuirea ta tot ar rămânea scrisă înaintea Mea, zice Domnul Dumnezeu.” ✳ Rom. 1:20 „așa că nu se pot desvinovăți!” ✳ Amos 9:2,5 „De-ar pătrunde chiar până în locuința morților, și de acolo îi va smulge mâna Mea; de s-ar sui chiar până în ceruri, și de acolo îi voi pogoări... De s-ar ascunde de privirile Mele chiar în fundul mării, și acolo voi porunci șarpelui să-i muște.”

Omul nu-și poate crea merite prin fapte bune ca să-și acopere trecutul vinovat, și să dobândească mântuirea.

✳ Rom. 3:20 „Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui, prin faptele Legii!” ✳ Isaia 64:6 „Toate faptele noastre bune sunt ca o haină mânăjită.” ✳ Ier. 13:23 „Ați putea voi să faceți binele, voi, care sunteți deprinși să faceți răul?”

Mântuirea se poate căpăta prin harul lui Dumnezeu. Ea este un har care ni se dă gratuit, fără să o merităm. Faptele bune ale credincioșilor sunt roade ale mântuirii.

✳ Tit. 1:11 „Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuirea pentru toți oamenii, a fost arătat!” ✳ Efes. 2:8,9 „Prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.” ✳ Fapte 15:11 „Suntem mântuiți prin harul Domnului Isus.” ✳ Tit 2:5 „El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui...”

Mijlocul de mântuire este Domnul Isus, care a fost răstignit în locul nostru. Un alt mijloc (cruce, taine, icoane, pomeni, sfinți) nu există.

✳ Fapt. 4:12 „În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fie mântuiți.” ✳ I Ioan 2:2 „El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre.” ✳ Isaia 52:5 „El era străpuns pentru păcatele noastre.” ✳ Efes. 1:7 „În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său.” ✳ II Cor. 5:18 „Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos.” ✳ Rom. 3:24,25 „Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus; pe El Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credință în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui...”

Această mântuire săvârșită pe cruce, care se poate primi în dar din partea lui Dumnezeu; e pentru toți oamenii, indiferent de rasă, naționalitate sau clasă socială.

✳ I Ioan 2:2 „El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai ale noastre, ci pentru ale întregii lumi.” ✳ Tit 1:11 „Harul, care aduce mântuirea pentru toți oamenii, s-a arătat.” ✳ I Timotei 2:4 „Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care voințește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului.”

Pentru ca omul păcătos să se poată bucura de această mântuire, el trebuie să îndeplinească două condiții: pocăința și credința. Ele sunt întotdeauna nedespărțite.

a) Pocăința înseamnă recunoașterea păcatului, părerea de rău pentru el, părăsirea lui, și mărturisirea lui în fața Domnului, adică întoarcerea la Dumnezeu (Luca 15:11-24).

b) Credința înseamnă primirea de către păcătos a harului divin pe care îl oferă Dumnezeu în Hristos spre mântuirea și viața veșnică.

✳ Marcu 1:15 „El zicea: «S-a împlinit vremea și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă, și credeți în Evanghelie!»” ✳ Luca 13:3 „Dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri!” ✳ Fapte 2:38 „Pocăiți-vă,” le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat!” ✳ Fapte 17:30 „Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință, și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască.” ✳ Fapte 16:31 „Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit tu și casa ta!”

6. Nașterea din nou

Noi credem și mărturisim că nașterea din nou este regenerarea vieții, prin care suntem înzestrați cu o dispoziție și atitudine duhovnicească sfântă. Ea cuprinde întreg caracterul omului: intelectul, sentimentul și voința. Astfel, fiecare păcătos, pentru a deveni un adevărat credincios, trebuie să fie născut din nou.

✳ Ioan 3:7 „Trebuie să vă nașteți din nou!”

Prin puterea sa proprie, omul nu se poate naște din nou, nu se poate schimba.

✳ Ieremia 13:23 „Poate un etiopian să-și schimbe pielea, sau un pardos să-și schimbe petele? Tot așa, ați putea voi să faceți binele?” ✳ Ioan 15:5 „Căci, despărțiți de Mine nu puteți face nimic!”

Fără nașterea din nou toate încercările omului de a face fapte bune, care să fie răsplătite de Dumnezeu în ziua judecării, toate eforturile omului păcătos de a trăi voia lui Dumnezeu, sunt falimentare, nu pot da nici un rezultat bun. Prin nașterea firească, noi moștenim o fire păcătoasă, care dă roadele păcatului. Suntem ca și un pom pădureț care nu poate face roade bune. Oricât l-ai îngriji, tot poame pădurețe aduce. Numai altoirea este ceea ce poate schimba firea.

✳ Matei 6:16-18 „Culeg oare oamenii struguri din spini, sau smochine din măcăciuni? Pomul rău face roade rele... pomul rău nu poate face roade bune.” ✳ Romani 8:7 „Ea, firea pământescă, nu se supune legii lui Dumnezeu, și nici nu poate să se supună.” ✳ Matei 12:34 „Cum ați putea voi să spuneți lucruri bune, când voi sunteți răi?”

Nașterea din nou este lucrarea divină pe care o face Dumnezeu în viața păcătosului pentru a corespunde voinței Sale. Pentru ca un păcătos să fie născut din nou, el trebuie să se pocăiască și să creadă, adică să primească mântuirea prin har. Atunci Dumnezeu face lucrarea nașterii din nou prin Cuvântul Său și prin Duhul Sfânt.

✳ I Petru 1:23 „Ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.” ✳ Iacov 1:18 „El, de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului.”

✳️ Ioan 3:5 „Dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.” ✳️ Efeseni 2:10 „Noi suntem lucrarea Lui...”

Nașterea din nou nu este o îmbunătățire a vieții ci o schimbare radicală a vieții. Ea nu este schimbarea efectului, ci a cauzei determinante. Nu e curățirea vieții exterioare, ci a vieții interioare.

✳️ II Cor. 5:17 „Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă; cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi.” ✳️ Romani 6:4 „După cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.” ✳️ Col. 3:9,10 „V-ați desbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui, și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou.”

Nașterea din nou ne dă calitatea de copii ai lui Dumnezeu; ea ne face părtași firii dumnezeiești, capabili de a trăi voia lui Dumnezeu. Ea este a doua fire în viața noastră, după cum prin altoire, pomul pădureț nu e stârpit, ci continuă să existe însă fără să i se dea posibilitatea de manifestare. Tot așa e și cu nașterea din nou: firea veche e răstignită, pusă în imposibilitatea de acțiune, iar firea nouă crește și aduce roadă bună. Calitatea altoiului e cu totul deosebită de cea a pomului pădureț, în esența lemnului, în frunze, și în fructe. Așa este și cu cel născut din nou: toate trebuie să arate calitatea lui de copil al lui Dumnezeu.

✳️ Ioan 3:6 „Ce este născut din carne, este carne; și ce este născut din duh, este duh.” ✳️ Galateni 5:22,23 „Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătate, facerea de bine, credințioșia, blândețea, înfrânarea poftelor.” ✳️ Matei 6:17 „Pomul bun face roade bune.”

Prin nașterea din nou devenim moștenitori ai lui Dumnezeu. Dreptul la moștenirea veșnică este pe baza „înrudirii” noastre cu Dumnezeu, pe baza înfierii noastre prin răscumpărarea făcută de jertfa Domnului Isus. Cine nu e născut din nou, nu e copil al lui Dumnezeu, nu are nici dreptul la viața veșnică.

✳️ Romani 8:17 „Dacă suntem copii, suntem și moștenitori ai lui Dumnezeu, și împreună moștenitori cu Hristos.” ✳️ Ioan 3:3 „Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”

7. Despre Biserică

Noi credem și mărturisim că, după Noul Testament, totalitatea credincioșilor, fără deosebire de rasă, naționalitate sau clasă socială, din toate timpurile, din cer și de pe pământ, formează Biserica lui Dumnezeu, Biserica Universală. Această Biserică nu este o organizație pământească vizibilă, ci este organismul viu, spiritual, al celor mântuiți, adică al celor ce cred în Hristos Domnul și au fost născuți din nou.

✳️ Evrei 12:23 „Biserica celor întâi-născuți, care sunt scriși în ceruri.” ✳️ Fapte 20:28 „Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său!” ✳️ Matei 16:18 „Pe această piatră voi zidi Biserica Mea.” ✳️ Efeseni 1:22,23 „L-a dat Căpetenie peste toate lucrurile Bisericii, care este Trupul Lui...”

În limba greacă, cuvântul „Biserică” (ekklesia - ekklesia) a însemnat o adunare a celor chemați de acasă și de la treburile lor, ca să se ocupe de chestiuni de interes public. Acest cuvânt a fost adoptat de credincioșii Domnului pentru a numi nu numai Biserica Universală ci și Biserica Locală, organizată și autonomă, a urmașilor lui Hristos Domnul dintr-o localitate, care se întruneau pentru închinăciune.

Deci, Biserica Locală, după învățătura Noului Testament, este unitatea voluntară a unui grup de credincioși dintr-o localitate, născuți din nou și botezați pe baza mărturisirii personale a credinței lor în Domnul Isus Hristos ca Mântuitor al lor. Ei se unesc laolaltă cu scopul de a se închina lui Dumnezeu, de a se zidi sufletește, de a păstra curată credința și învățătura creștină, potrivit cu învățăturile Noului Testament, și de a colabora la propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu.

La început Biserica se întrunea în case particulare.

✳ Matei 18:20 „Acolo unde sunt doi sau trei, adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.” ✳ Romani 16:5 „Spuneți sănătate Bisericii care se adună în casa lor.” ✳ I Cor. 16:19 „Aquila și Priscila, împreună cu Biserica din casa lor.” ✳ Col. 4:15 „Spuneți sănătate lui Nimfa și Bisericii din casa lui.” ✳ Fapte 8:1 „Bisericii din Ierusalim...” ✳ Gal. 1:22 „Bisericilor lui Hristos care sunt în Iudea.” ✳ I Cor. 1:2 „Biserica lui Dumnezeu care este în Corint...”

Conducerea directă a Bisericii o are Hristos prin Duhul Sfânt. Nu recunoaștem grade ierarhice. Cei ce primesc anumite însărcinări sunt slujitori ai Bisericii, nu stăpâni care să poruncească.

✳ Col. 1:18 „El (Hristos) este Capul Trupului, al Bisericii.” ✳ Efeseni 1:22,23 „El l-a pus totul sub picioare, și l-a dat Căpetenie peste toate lucrurile, Bisericii, care este Trupul Lui, plinătatea Celui ce plinește totul în toți.” ✳ Ef. 5:23 „Hristos este Capul Bisericii.” ✳ I Petru 5:3 „Păstoriți... nu ca și cum ați stăpâni!”

Dreptul de membru al Bisericii nu se moștenește, ci se primește în mod individual, prin nașterea din nou. Acceptarea (primirea) în rândurile membrilor unei Biserici Locale se face în chip voluntar și personal, în urma botezului, pe baza mărturisirii credinței în Domnul Isus. Membrii între ei se numesc frați și surori, sunt egali în drepturi și îndatoriri, indiferent de rasă, naționalitate, clasă socială sau pregătire educațională.

✳ Matei 23:8 „Voi care sunteți frați...” ✳ Efeseni 5:30 „Noi suntem mădulare ale trupului Lui!” ✳ Fapte 2:41 „Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați și în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adaus aproape trei mii de suflete.”

Organizația Bisericii Locale este făcută pe principiul democrației autonome. Planul dumnezeiesc are ca scop stabilirea Țărăției lui Dumnezeu în inimile oamenilor, iar Bisericile sunt mijloace alese de Dumnezeu pentru atingerea acestui scop. Bisericile au menirea de a proslăvi pe Dumnezeu, de a răspândi Evanghelia, și, prin părțasia frățească, de a da creșterea spirituală necesară fiecărui membru în parte.

✳ Marcu 16:15 „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia!” ✳ Ef. 4:12 „El a dat pe unii apostoli, pe alții, prooroci, pe alții, evangheliști, pe alții păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea

Trupului lui Hristos.” ✱ I Cor. 14:4 „Dar cine proorocește, zidește sufletește Biserica.” ✱ I Cor. 14:5 „Pentru ca să capete Biserica zidire sufletească!” ✱ I Cor. 14:12 „În vederea zidirii sufletești a Bisericii.” ✱ Ef. 5:19 „Vorbiți între voi cu psalmi... și aduceți din toată inima laudă Domnului!”

8. Despre slujitorii Bisericii

Noi credem și mărturisim că în Bisericile din Noul Testament au fost diferite feluri de lucrători speciali, având însă numai două clase de slujire, una în domeniul spiritual și alta în domeniul material al Bisericii: bătrânii bisericii (presbiteri, păstori, episcopi) și diaconi.

✱ Filipeni 1:1 „Către toți sfinții în Hristos Isus, cari sunt în Filipi, împreună cu episcopii și diaconii...”

a) Titlul de „episcop”, „presbiter”, și „păstor” a fost dat celor mai înalți slujitori din Bisericile Noului Testament. Toate aceste numiri sunt pentru una și aceeași slujbă: supravegherea, păstoria și cârmuirea spirituală a Bisericii.

✱ Fapte 20:17,28 „Pavel a trimis la Efes și a chemat pe presbiterii bisericii... și le-a zis: „Luați seama dar la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului.”

Pentru ca cineva să fie în slujba aceasta trebuie să aibă calitățile descrise de apostolul Pavel în I Timotei 3:1-7 și Tit 1:5-9. Metoda alegerii este arătată prin cuvântul grecesc Xeirtonia (heirotonia), tradus uneori „rânduit”, și care înseamnă „votat cu ridicare de mână”. Această alegere se face de Biserica adunată în acest scop.

✱ Fapte 14:23 „Au rânduit presbiteri în fiecare Biserică...”

Păstorul este și el supus disciplinei Bisericii, când învinuirea este bine întemeiată.

✱ I Tim. 5:19 „Împotriva unui presbiter să nu primești învinuire decât din gura a doi sau trei martori.”

b) Diaconii sunt chemați a-l ajuta pe păstor în însărcinarea administrării bunurilor materiale ale Bisericii. Ei au menirea să cultive dărnicia membrilor, să inspire acțiunile filantropice, de binefacere, și de grijă a celor săraci. Diaconii trebuie să aibă calitățile arătate la I Timotei 3:8-13.

Consecrarea în lucrare, atât a păstorilor cât și a diaconilor, se face prin punerea mâinilor.

✱ Fapte 6:6 „I-au adus înaintea apostolilor, cari după ce s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei.” ✱ Fapte 13:3 „După ce au postit și s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei, și i-au lăsat să plece.” ✱ I Tim.4:14 „Nu fi nepăsător de darul care este în tine, care ți-a fost dat prin proorocie, cu punerea mâinilor de către ceata presbiterilor.”

Noi credem și mărturisim că preoția, în conformitate cu Noul Testament, nu formează o clasă specială în cadrul Bisericii, ci este o calitate pe care o are fiecare credincios. Preoția este universală: fiecare credincios este un preot. Fiecare credincios are dreptul de a se apropia de Dumnezeu direct, prin Domnul Isus Hristos, fără intermediul vreunui alt mijlocitor. Fiecare credincios are dreptul de a aduce personal jertfe duhovnicești.

✱ I Petru 2:5 „Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă, și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos.” ✱ I Petru 2:9 „Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu și L-a câștigat ca să fie al Lui...” ✱ Apoc. 1:6 „Și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu!”

9. Simbolele Noului Testament

Noi credem și mărturisim că Biserica noutestamentală are două simbole: Botezul și Cina Domnului. Ele nu sunt „taine”.

a) Botezul

Cuvântul grecesc pentru „botez” este baptizo și înseamnă „afundare”. Deci, însăși traducerea cuvântului arată forma botezului ca fiind prin afundarea în apă și nicidecum prin stropire. Afundarea se face o singură dată, în numele Sfintei Treimi.

✱ Matei 28:19 „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i (deci, afundându-i) în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh.”

Botezul este simbolul înmormântării omului vechi și a învierii omului nou, în firea cea nouă, pentru o altă viață.

✱ Rom.6:4 „Noi deci prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.”

Botezul nu are calitatea de a curăți păcatele; curățirea de păcate o face numai sângele Domnului Isus. Botezul însuși este mărturia publică a celui credincios că a primit deja această curățire.

✱ Fapte 8:13,21-23 „Chiar Simon a crezut, și după ce a fost botezat, nu se mai despărțea de Filip... Dar Petru i-a zis: „Inima ta nu este curată înaintea lui Dumnezeu... ești plin de fierc amară și în lanțurile fărădelegii!” ✱ I Petru 3:21 „...Botezul, care nu este o curățire de întinăciunile trupești, ci mărturia unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu.”

Pentru ca cineva să fie botezat, el trebuie să primească mai întâi mântuirea, ca să aibă un cuget curat; trebuie deci să fi împlinit condițiile mântuirii, adică, pocăința și credința în Domnul Isus Hristos. Copiii mici, întrucât nu pot mărturisi că au îndeplinit aceste condiții, nu pot fi admiși pentru botez.

✳️ Marcu 16:16 „Cine va crede și se va boteza va fi mântuit.” ✳️ Fapte 2:38 „Pocăiți-vă” le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Duhului Sfânt.” ✳️ Fapte 8:36,37 „Și famenul a zis: „Uite apa! Ce mă împiedică să fiu botezat?” Filip a zis: „Dacă crezi din toată inima, se poate!”

b) Cina Domnului

Cina Domnului este simbolul morții Domnului Isus în locul nostru. Ea se compune din pâine și din vin, neamestecate. Pâinea frântă ne amintește de trupul Domnului frânt pentru noi, iar vinul ne amintește de sângele Său vărsat pentru spălarea păcatelor noastre.

✳️ Matei 26:26-28 „Isus a luat o pâine, și, după ce a binecuvântat-o, a frânt-o și a dat-o ucenicilor, zicând: „Luați, mâncați, acesta este trupul Meu.” Apoi a luat un pahar, și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat zicând: „Beți toți din el; căci acesta este sângele Meu!”

Cina Domnului nu are calitatea de a ierta păcatele. Ea are menirea de a ne aminti că pentru iertarea păcatelor noastre a trebuit ca trupul Domnului să fie frânt și sângele Său să fie vărsat. Acesta este scopul pentru care Mântuitorul ne-a poruncit să luăm Cina.

✳️ Luca 22:19 „Să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea!” ✳️ I Cor. 11:24,25 „... spre pomenirea Mea!”

Pot lua Cina toți acei ce și-au mărturisit credința în Domnul Isus și au fost botezați.

✳️ Fapte 2:41,42 „Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii, și în rugăciuni.”

De fiecare dată la Cină, credinciosul trebuie să-și facă cercetarea de sine.

✳️ I Cor. 11:28 „Fiecare, dar, să se cerceteze pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta.”

10. Ziua Domnului

Noi credem și mărturisim că ziua Domnului este o rânduială creștină care trebuie păstrată în continuare, petrecută în închinăciune și cugetare spirituală, atât în public cât și acasă. Spre deosebire de vechiul așezământ mozaic, când se ținea ziua a șaptea, creștinii, ca membrii ai așezământului nou, trebuie să țină ziua dintâi a săptămânii (Duminica), zi care a fost sfințită de Dumnezeu prin învierea din morți a Fiului Său și prin trimiterea Duhului Sfânt.

Primii creștini au ținut ziua Domnului ca zi de închinăciune. Ăn ea trebuie să ne odihnim de lucrurile lumești și distracțiile trupești, având voie să facem faptele milei și cele care sunt absolut necesare.

Sărbători închinare sfinților nu avem, întrucât nu le găsim în Sfânta Scriptură.

✳ Marcu 16:9 „Isus, după ce a înviat în dimineața zilei dintâi a săptămânii, S-a arătat mai întâi Mariei Magdalina...” ✳ Luca 24:1 „În ziua întâi a săptămânii, femeile acestea și altele împreună cu ele, au venit la mormânt dis de dimineață...” ✳ Ioan 20:1 „În ziua dintâi a săptămânii...” ✳ Fapte 2:1-4 „În ziua cincizecimii (notă: deci, duminica) erau toți împreună... și toți s-au umplut de Duhul Sfânt.” ✳ Apoc. 1:10 „În ziua Domnului eram în Duhul...” ✳ Fapte 20:7 „În ziua dintâi a săptămânii eram adunați laolaltă ca să frângem pâinea.” ✳ I Cor. 16:2 „În ziua dintâi a săptămânii, fiecare din voi să pună deoparte acasă ce va putea...” ✳ Psalmul 118:24 „Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim în ea!” ✳ Levitic 23:15,16 „Să numărați cincizeci de zile până în ziua care vine după al șaptelea Sabat: atunci să aduceți Domnului un nou dar de mâncare!”

11. Disciplina în Biserică

Noi credem și mărturisim că Biserica are dreptul de a exercita disciplina frățească asupra membrilor ei care s-au abătut de la învățătura creștină a Cuvântului lui Dumnezeu, prin atitudine, învățătură sau faptele vieții. Punerea cuiva sub disciplină constă în mustrare, sau în ridicarea drepturilor, sau în excluderea din părtășia Bisericii. Reprimirea unui exclus se va face, la fel, în urma pocăinței și pe baza mărturisirii.

✳ Matei 18:15-17 „Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te și muștră-l între tine și el singur. Dacă te ascultă, ai câștigat pe fratele tău. Dar dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inși, pentru ca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori. Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l Bisericii; și dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș.” ✳ Tit 3:10 „După întâia și a doua mustrare, depărtează-te de cel ce aduce desbinări.” ✳ II Tes. 3:6 „În Numele Domnului nostru Isus Hristos, vă poruncim, fraților, să vă depărtați de orice frate care trăiește în neorânduială.” ✳ I Cor. 5:11 „Să n-aveți nici un fel de legături cu vreunul care, măcar că își zice „frate”, totuși este curvar, sau lacom de bani, sau închinător la idoli, sau defăimător, sau bețiv, sau hrăpăreț; cu un astfel de om nu trebuie nici să mâncați.” ✳ I Cor. 5:12,13 „Nu este datoria voastră să judecați pe cei dinăuntru? Dați afară din mijlocul vostru pe răul acela...”

12. Despre rugăciune

Noi credem și mărturisim că rugăciunea este starea de părtășie intimă a omului cu Dumnezeu. Ea este exprimarea sinceră a lăuntruului în fața lui Dumnezeu. Din această cauză nu avem cărți de rugăciuni și nu îndemnăm pe alții să învețe rugăciuni pe dinafară.

✳ Ps. 62:8 „Vărsați-vă inima înaintea Lui!” ✳ Ps. 142:2 „Mă rog către Domnul; îmi vărs necazul înaintea Lui, și-mi povestesc strâmtorarea înaintea Lui.” ✳ Filipeni 4:6 „În orice lucru aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri cu mulțumiri.”

După starea inimii, rugăciunea poate fi de mulțumire, de cerere, și de mijlocire.

✳ I Tim. 2:1 „Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii!” ✳ Ef. 5:20 „Mulțumiți totdeauna lui Dumnezeu Tatăl pentru toate lucrurile.”

Rugăciunea trebuie adresată Tatălui în Numele Domnului Isus, El fiind Singurul Mijlocitor între om și Dumnezeu. Rugăciunile adresate sfinților, credem că nu sunt în conformitate cu Sfintele Scripturi.

✳ Ioan 16:23 „Orice veți cere de la Tatăl în Numele Meu, vă va da!” ✳ I Tim. 2:5 „Este un singur Mijlocitor între Dumnezeu și oameni, Omul Isus Hristos.”

Rugăciunea este absolut necesară vieții spirituale, pentru creșterea, întărirea, ferirea de ispite, și biruința asupra vrăjmașului.

✳ Luca 18:1 „Isus le-a spus o pildă ca să le arate că trebuie să se roage necurmat și să nu se lase.” ✳ I Tes. 5:17 „Rugați-vă neîncetat!” ✳ Matei 26:41 „Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită!” ✳ Ef. 3:16 „Și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinlăuntru.”

Rugăciunea privată se poate face oriunde, iar rugăciunea comună se face în părtășie cu ceilalți credincioși în adunare.

✳ Matei 6:6 „Tu când te rogi, intră în odaia ta, încuie-ți ușa, și roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti!” ✳ Matei 14:23 „S-a suit pe munte să Se roage...” ✳ Matei 26:39 „Apoi a mers puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ, și S-a rugat...” ✳ Fapte 1:14 „Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri...” ✳ Fapte 2:42 „Ei stăruiau... în rugăciuni.” ✳ Fapte 12:5 „Biserica nu înceta să înalțe rugăciuni.”

Rugăciunile pentru cei morți nu au fost practicate în Biserica noutestamentală, și credem că ele nu au nici o valoare, deoarece cel mort a ajuns la locul lui imediat după moarte, fără să mai fie vreo posibilitate de schimbare a locului în care se află.

✳ Luca 16:26 „Pe lângă toate acestea, între noi și între voi este o prăpastie mare, așa că cei ce ar vrea să treacă de aici la voi, sau de acolo la noi, să nu poată.”

13. Despre sfințenie

Noi credem și mărturisim că sfințirea este lucrarea progresivă pe care o face Dumnezeu prin Duhul Sfânt în viața păcătosului mântuit. Ea începe la nașterea din nou și prin ea suntem făcuți potrivit voiei Domnului.

✳ I Tes. 4:3 „Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră.” ✳ I Petru 1:16 „Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt!” ✳ I Tes. 4:7 „Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire.”

Sfințirea înseamnă curățirea de păcat și punerea la o parte a vieții pentru Dumnezeu, prin despărțirea de lume. Curățirea de păcat este făcută de sângele Domnului Isus.

✳ I Ioan 1:7 „Sângele lui Isus, Fiul Său, ne curățește de orice păcat.” ✳ I Cor. 6:11 „Ați fost spălați, ați fost sfințiți...” ✳ Evrei 13:12 „De aceea, și Isus, ca să sfințească norodul cu însuși sângele Său, a pățimit dincolo de poartă.”

Despărțirea de lume și punerea la o parte pentru Dumnezeu se face prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin Duhul Sfânt, care ne dă putere a ne împotrivi ispitelor și a trăi voia Lui.

✳ Ioan 17:17 „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul!” ✳ Fapte 2:40 „Mântuiți-vă din mijlocul acestui neam ticălos.” ✳ II Cor. 6:17 „Despărțiți-vă de ei, zice Domnul.” ✳ I Petru 1:2 „Prin sfințirea lucrată de Duhul, spre ascultare.” ✳ II Cor. 3:18 „Noi toți privim... și suntem schimbați în același chip al Lui din slavă în slavă prin Duhul Domnului.”

Sfințirea este o lucrare la care Dumnezeu Ți are partea Sa iar omul o are pe a lui. Dumnezeu prin Duhul Sfânt influențează voința noastră și ne dă puterea, iar omul acceptă de la sine, în totul, voia și puterea lui Dumnezeu.

✳ Filipeni 2:13 „Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă după plăcerea Lui și voința și înfăptuirea.” ✳ Evrei 13:20,21 „Dumnezeul păcii... să vă facă desăvârșiți în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui, și să lucreze în noi ce-i este plăcut.” ✳ Col. 4:12 „Pentru ca, desăvârșiți și deplin încredințați, să stăruiiți în voia lui Dumnezeu.” ✳ Col. 1:22,23 „Ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui, sfințiți, fără prihană, și fără vină, negreșit dacă rămâneți și mai departe întemeiați și neclintiți în credință...” ✳ II Tes. 1:11 „Dumnezeul nostru să împlinească în voi, cu putere, orice dorință de bunătate, și orice lucrare izvorâtă din credință.”

14. Despre căsătorie

Noi credem și mărturisim că în conformitate cu Sfintele Scripturi căsătoria este orânduită de Dumnezeu.

✳ Geneza 1:27,28 „Dumnezeu a făcut pe om... parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut. Dumnezeu i-a binecuvântat și le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul, și supuneți-l.”

Căsătoria este actul de bunăvoie prin care un bărbat și o femeie consimt să trăiască împreună toată viața. Bărbatului îi este îngăduit să aibă o singură soție. La fel și femeii îi este îngăduit să aibă un singur soț. După moartea unuia din ei, cel rămas se poate căsători.

✳ I Cor. 7:39 „O femeie măritată este legată de lege câtă vreme îi trăiește bărbatul, dar dacă îi moare bărbatul, este slobodă să se mărite cu cine vrea, numai în Domnul.”

✳ Rom. 7:2 „Căci femeia măritată este legată prin lege de bărbatul ei câtă vreme trăiește el; dar dacă îi moare bărbatul, este deslegată de legea bărbatului ei.”

Întrucât căsătoria este și o orânduială cetățenească, ea trebuie întâi încheiată cu acte după legile statului, apoi urmează binecuvântarea în cadrul Bisericii. Noi ținem ca toate căsătoriile să fie numai în Domnul, adică între cei ce sunt credincioși ai Lui.

✳ II Cor. 6:14 „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși.” ✳ I Cor. 7:39 „...Este slobodă să se mărite cu cine vrea; numai în Domnul.”

Căsătoria nu trebuie desfăcută prin divorț. Divorțul este un lucru oprit pentru cei credincioși.

✳ Maleahi 2:16 „Căci Eu urăsc despărțirea în căsătorie.” ✳ Matei 19:6 „Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.”

În cazul de adulter dovedit, sau a unei părăsiri răutăcioase a căminului, credem că Sfânta Scriptură îngăduie despărțirea (divorțul) și recăsătorirea părții nevinovate.

✳ Matei 19:9 „Eu însă vă spun că oricine își lasă nevasta, afară din pricină de curvie, și ia pe alta de nevastă, preacurvește.” ✳ I Cor. 7:15 „Dacă cel necredincios vrea să se despartă, să se despartă. În împrejurarea aceasta, fratele sau sora nu sunt legați.”

15. Dărnicia Creștină

Noi credem și mărturisim că potrivit cu învățătura Cuvântului lui Dumnezeu și practica primilor creștini, membrii Bisericii sunt datori, în chip moral, să contribuie din bunurile lor pământești, de bună voie și după putință, la susținerea cauzei Evangheliei.

✳ II Cor. 9:6,7 „Să știți: cine seamănă puțin, puțin va secera; iar cine seamănă mult, mult va secera. Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui, nu cu părere de rău, sau de silă, căci pe cine dă cu bucurie îl iubește Dumnezeu.” ✳ Exod 25:2 „Să-Mi aducă un dar! Să-l primiți pentru Mine de la orice om care-l va da cu tragere de inimă.” ✳ Exod 35:5 „Luați din ce aveți și aduceți un prinos Domnului. Fiecare să aducă prinos Domnului ce-l lasă inima...” ✳ I Cronici 29:5 „Cine vrea să-și mai aducă de bună voie astăzi darurile înaintea Domnului.” ✳ Romani 12:8 „Cine dă, să dea cu inimă largă.”

a) Susținerea persoanelor ce se află în slujba Evangheliei, pentru a nu duce lipsă.

✳ Filipeni 4:16,18 „Căci mi-ați trimis în Tesalonic, odată, și chiar de două ori, ceva pentru nevoile mele... Am de toate și sunt în belșug. Sunt bogat de când am primit prin Epafrodit ce mi-ați trimis... un miros de bună mireasmă, o jertfă bine primită și plăcută lui Dumnezeu.” ✳ Tit 3:13 „Ai grijă de legiuitorul Zena și Apollo, să nu ducă lipsă de nimic din ce le trebuie pentru călătoria lor.” ✳ III Ioan 6 „Vei face bine să îngrijești de călătoria lor, într-un chip vrednic de Dumnezeu.” ✳ I Cor. 9:14 „Tot așa, Domnul a rânduit ca cei ce propovăduiesc Evanghelia să trăiască din Evanghelie.” ✳ Matei 10:10

„Căci vrednic este lucrătorul de hrana lui.” ✠ I Tim. 5:18 „Căci Scriptura zice: „Să nu legi gura bouului când treieră bucate”; și: „Vrednic este lucrătorul de plata lui.”

b) Ajutorarea săracilor, orfanilor și văduvelor.

✠ Fapte 11:29 „Ucenicii au hotărât să trimită fiecare după puterea lui, un ajutor fraților care locuiau în Iudea.” ✠ Rom.15:26 „Căci cei din Macedonia și Ahaia au avut bunătața să facă o strângere de ajutoare pentru săracii dintre sfinții care sunt în Ierusalim.” ✠ I Cor. 16:1 „Cât privește strângerea de ajutoare pentru sfinți...” ✠ Ioan 12:8 „Pe săraci îi aveți totdeauna cu voi!” ✠ Matei 25:40 „Adevărat vă spun că oridecâteori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut!” ✠ Deutr. 14:29 „Atunci să vină levitul, care n-are nici parte nici moștenire cu tine, străinul, orfanul și văduva, care vor fi în cetățile tale, și să mănânce și să se sature, pentru ca Domnul Dumnezeuul tău să te binecuvinteze în toate lucrările pe care le vei face cu mâinile tale.” ✠ Iacov 1:27 „Religiunea curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor, și să ne păzim neîntinați de lume.”

c) Clădirea de locașuri pentru închinăciune.

✠ Exodul 35:21 „Toți cei cu tragere de inimă și bunăvoință au venit și au adus un prinos Domnului pentru lucrarea cortului întâlnirii, pentru toată slujba lui, și pentru veșmintele sfinte.” ✠ I Cronici 29:1 „Lucrarea este însemnată, căci casa aceasta nu este pentru un om, ci este pentru Domnul Dumnezeu.” ✠ I Cron. 29:9 „Poporul s-a bucurat de darurile lor de bunăvoie, căci le dădeau cu dragă inimă Domnului...” ✠ Ezra 2:68,69 „Au adus daruri de bună voie pentru Casa lui Dumnezeu, și s-o așeze din nou pe locul unde fusese. Au dat la visteria lucrării, după mijloacele lor...”

16. Mijlocitorul nostru în fața lui Dumnezeu

Noi credem și mărturisim că Isus Hristos este Mijlocitorul rânduit în mod divin între Dumnezeu și om. Luând asupra Sa natura omenească, totuși fără păcat, El a suferit și a murit pe cruce pentru mântuirea păcătoșilor. El a fost îngropat, a înviat a treia zi, și S-a înălțat la Tatăl, la dreapta Căruia trăiește pururea ca să mijlocească pentru poporul Său. El este singurul Mijlocitor, Profet, Preot și Împărat al Bisericii Sale.

✠ I Tim. 2:5 „Este un singur Mijlocitor între Dumnezeu și oameni, Omul Isus Hristos.” ✠ Evrei 8:6 „Dar acum Hristos a căpătat o slujbă cu atât mai înaltă cu cât legământul al cărui Mijlocitor este El, e mai bun, căci este așezat pe făgăduințe mai bune.” ✠ Evrei 7:25 „De aceea și poate să măntuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei.” ✠ Evrei 9:15 „Și tocmai de aceea este El mijlocitorul unui legământ nou, pentru ca, prin moartea Lui pentru răscumpărarea din abaterile făptuite sub legământul dintâi, cei ce au fost chemați, să capete veșnica moștenire care le-a fost făgăduită.” ✠ Evrei 9:24 „Căci Hristos... a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum pentru noi înaintea lui Dumnezeu.” ✠ Evrei 12:24 „De Isus, Mijlocitorul legământului celui nou...” ✠ Fapte 7:56 „Iată, văd cerurile deschise, și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.” ✠ Psalmul 110:1 „Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale!” ✠ I Petru 3:21,22 „Isus Hristos,

care stă la dreapta lui Dumnezeu, după ce S-a înălțat la cer, și Și-a supus îngerii, stăpânirile și puterile.” * Romani 8:34 „Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu, și mijlocește pentru noi!” * I Ioan 2:1 „Copilașilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit!”

17. Păstrarea sfinților în har

Noi credem și mărturisim că un credincios mântuit prin jertfa salvatoare a Domnului Isus Hristos în urma pocăinței personale și a credinței în sângele Lui ispășitor, este păstrat totdeauna în această stare de har prin puterea lui Dumnezeu (în afară de clipa și starea grozavă de cădere în necredincioșie și lepădare, când de bună voie omul părăsește această păstrare). An acest scop a dăruit credincioșilor Duhul Sfânt, ca Mângăietorul, Cel care este alături de noi, ca să ne lumineze, călăuzească și să ne ducă la desăvârșire. Această conlucrare între Duhul Sfânt și om se poate observa în toate domeniile vieții. An rămânerea în har se împletește voința omului cu voința lui Dumnezeu, și în ea se desfășoară lupta celui credincios sprijinit de puterea lui Dumnezeu, prin care biruie ispitele păcatului și încercările vieții.

* Isaia 41:10 „Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijinesc cu dreapta Mea biruitoare!” * Isaia 41:13 „Căci Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, care te iau de mână dreaptă și-ți zic: „Nu te teme de nimic, Eu îți vin în ajutor!” * Iuda 24 „Iar a Aceluia, care poate să vă păzească de orice cădere, și să vă facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale... să fie slavă, măreție, putere și stăpânire!” * I Petru 1:5 „Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi.” * II Petru 2:9 „Domnul știe să izbăvească din încercare pe oamenii cucernici...” * I Cor. 10:13 „Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci împreună cu ispita a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.” * Fil. 1:6 „Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos!” * Ioan 10:28 „Eu le voi da viața veșnică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea.” * Evrei 3:6 „Dar Hristos este credincios ca Fiu, peste casa lui Dumnezeu. Și casa Lui suntem noi, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită și nădejdea cu care ne laudăm.” * Rom.8:26 „Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră.”

18. Biserica și Statul

Noi credem și mărturisim că autoritatea Statului este de la Dumnezeu, fiind îmbrăcată cu putere, pentru păstrarea drepturilor, a ordinii, și pedepsirea răufăcătorilor. Potrivit cu învățătura Cuvântului lui Dumnezeu suntem datori a ne supune legilor, a ne îndeplini îndatoririle cetățenești, și a ne ruga pentru autoritățile de Stat.

* Tit 3:1 „Adu-le aminte să fie supuși stăpânirilor și dregătorilor, să-i asculte, să fie gata să facă orice lucru bun...” * Romani 13:1-7 „Oricine să fie supus stăpânirilor

celor mai înalte; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. Și stăpânirile care sunt, au fost rânduite de Dumnezeu... Dați tuturor ce sunteți datori să dați: cui datorați birul, dați-i birul; cui datorați vama, dați-i vama; cui datorați frica, dați-i frica; cui datorați cinstea, dați-i cinstea.” ✽ I Petru 2:13-14 „Fiți supuși oricărei stăpâniri omenești, pentru Domnul, atât împăratului, ca înalt stăpânitor, cât și dregătorilor...” ✽ I Tim. 2:1-3 „Vă îndemn înainte de toate să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii, pentru împărați și pentru toți cei ce sunt înălțați în dregătorii...”

19. Viața de Apoi

a) Starea intermediară (Starea sufletului între moarte și judecată)

Noi credem și mărturisim că la moartea fizică, trupul, care este din țărână (materie), e coborât în mormânt, iar sufletul, care este de la Dumnezeu (spirit) se duce la Dumnezeu. În lumea de dincolo există două stări diferite și complet despărțite: una de fericire, odihnă și desfătare, numită „rai”, „Sânul lui Avraam”, „casa din cer”, etc; și alta de pedeapsă, de chin și de suferință, numită „iad”, „loc de chin”, „întunericul de afară”, „adâncul”, etc.

După moarte, sufletele celor mântuiți și împăcați cu Dumnezeu se duc în rai, iar a celor nemântuiți se duc în iad. În ambele aceste stări, sufletele sunt deplin conștiente, și în așteptarea judecății. În această stare intermediară, sufletele lor sunt fără trupuri.

Starea celor mântuiți:

✽ Luca 16:22 „Cu vremea, săracul a murit, și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam.” ✽ Luca 23:43 „Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai.” ✽ II Cor. 5:1,7,8 „Știm în adevăr că, dacă se desface casa pământeană a cortului nostru trupesc, avem o clădire în cer de la Dumnezeu, o casă care nu este făcută de mână, ci este veșnică... Pentru că umblăm prin credință... suntem plini de încredere și ne place să părăsim trupul acesta ca să fim acasă la Domnul...” ✽ Apoc. 6:9,10 „Am văzut sub altar sufletele celor ce fuseseră junghiați din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și din pricina mărturisirii pe care o ținuseră. Ei strigau și ziceau: „Până când, Stăpâne, Tu care ești sfânt și adevărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului?” Fiecăruia din ei i s-a dat o haină albă și li s-a spus să se mai odihnească puțină vreme...” ✽ Apoc. 7:9,14 „M-am uitat și era o mare gloată pe care nu putea s-o numere nimeni... care stătea în picioare... îmbrăcați în haine albe. Aceștia vin din necazul cel mare; și și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului.”

Starea celor nemântuiți:

✽ Luca 16:23 „A murit și bogatul, și l-au îngropat. pe când era el în locuința morților, în chinuri, și-a ridicat ochii în sus, a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui.” ✽ II Petru 2:9 „Domnul știe... să păstreze pe cei nelegiuți ca să fie pedepsiți în ziua judecății.” ✽ II Petru 2:4 „Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu pe îngerii care au păcătuit, ci i-a aruncat în adânc, unde stau înconjurați de întuneric, legați cu lanțuri, și păstrați pentru judecată...” ✽ Matei 8:12 „Iar fii Împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților.” ✽ Matei 13:49,50 „Îngerii vor ieși, vor despărți pe cei răi din mijlocul celor buni, și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va

fi plânsul și scrâșnirea dinților.” ✘ II Petru 2:17 „Lor le este păstrată negura întunericii.”

b) Venirea Domnului

Noi credem și mărturisim că potrivit învățaturii Noului Testament Domnul nostru Isus Hristos care s-a înălțat la cer va veni cu slavă și strălucire pentru a face judecata celor vii și a celor morți. Venirea Sa va fi văzută de toți și se va petrece în clipa pe care o știe numai Dumnezeu Tatăl. La venirea Sa, morții vor învia, iar cei credincioși care au rămas în viață vor fi schimbați într-o clipă și răpiți în întâmpinarea Mielului.

✘ Fapte 1:11 „Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.” ✘ Matei 24:30, Marcu 13:26, Luca 21:27 „Vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă.” ✘ Ioan 14:3 „Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu să fiți și voi.” ✘ I Tes. 1:10 „Și să așteptați din ceruri pe Fiul Său...” ✘ I Tes. 4:16 „Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel, și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh.” ✘ Apoc. 1:7 „Iată că El vine pe nori. Și orice ochi îl va vedea, și cei ce L-au străpuns.” ✘ Matei 24:36 „Despre ziua aceea și despre ceasul acela nu știe nimeni; nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.”

c) Învierea morților

Noi credem și mărturisim că la venirea Domnului, morții vor învia spre a se înfățișa înaintea Scaunului de judecată. Trupurile înviate vor fi schimbate și ele în nemurire, vor fi asemenea trupului înviat al Mântuitorului. Cu acest trup se va moșteni viața de veci, cei mântuiți în fericirea veșnică, iar cei nemântuiți în pedeapsa veșnică.

✘ Ioan 5:28,29 „Vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele, vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut răul, vor învia pentru judecată.” ✘ Fapte 24:15 „Va fi o înviere a celor dreți și a celor nedreți...” ✘ I Cor. 15:42 „Așa este și învierea morților, Trupul este semănat în putrezire, și înviază în neputrezire.” ✘ I Cor. 15:52,53 „La cea din urmă trâmbiță, trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați. Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor, să se îmbrace în nemurire.” ✘ Filip. 3:21 „El va schimba trupul stării noastre smerite, și-l va face asemenea trupului slavei Sale.” ✘ Apoc. 20:13 „Marea va da înapoi pe morții care erau în ea; moartea și locuința morților au dat înapoi pe morții care erau în ele.”

d) Judecata de apoi

Noi credem și mărturisim că fiecare om va fi judecat în mod drept de Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos, pentru a primi răsplata sau pedeapsa, după felul fiecăruia de viețuire pe pământ.

✘ Fapte 17:30,31 „Dumnezeu... a rânduit o zi, în care va judeca lumea după dreptate, prin Omul pe care L-a rânduit pentru aceasta, și despre care a dat tuturor oamenilor o

dovadă netăgăduită prin faptul că L-a înviat din morți.” ✧ Rom. 2:16 „Și faptul acesta se va vedea când, după Evanghelia mea, Dumnezeu va judeca prin Isus Hristos lucrurile ascunse ale oamenilor.” ✧ II Cor. 5:10 „Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată a lui Hristos, pentru că fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup.” ✧ Apoc. 20:12 „Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.” ✧ Fapte 24:25 „Dar, pe când vorbea Pavel despre neprihănire, despre înfrânare, și despre judecata viitoare...”

e) Starea după judecata de apoi

Noi credem și mărturisim că după judecată, potrivit Noului Testament, cei mântuiți vor moșteni viața de veci în fericirea cerească, iar cei nemântuiți vor fi lepădați de la fața lui Dumnezeu în chinul veșnic, spre pedeapsa veșnică. An aceste stări va fi ființa întreagă, și trupul înviat, schimbat în nemurire, și sufletul.

Starea celor mântuiți:

✧ Matei 25:46 „Cei neprihăniți vor merge în viața veșnică.” ✧ Apoc. 21:3,4 „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii. El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu Însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor. El le va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici o tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.” ✧ Apoc. 22:3-5 „Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui îi vor sluji. Ei vor vedea fața Lui, și Numele Lui va fi pe frunțile lor. Acolo nu va fi nici noapte, și nu vor mai avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina. Și vor împărăți în vecii vecilor.” ✧ Matei 25:34 „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.

Starea celor nemântuiți:

✧ Matei 25:46 „Aceștia vor merge în pedeapsa veșnică.” ✧ Matei 26:41 „Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui.” ✧ Apoc. 14:10,11 „...va bea din vinul mâniei lui Dumnezeu... și va fi chinuit în foc și în pucioasă... Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor.” ✧ Apoc. 21:8 „dar cât despre fricoși, necredincioși, scârboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinători la idoli, și toți mincinoșii, partea lor este iadul, care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua.” ✧ Apoc. 20:15 „Oricine n-a fost găsit scris în cartea vieții, a fost aruncat în iazul cu foc.”

Crezul Apostolic

(rămas în istorie ca una din primele exprimări de credință creștină, fiind la baza Crezului Nicean din 325 d. H.)

Cred în Dumnezeu, Tatăl Atotputernic,
Făcătorul cerului și al pământului;

Și în Isus Hristos, Unicul Său Fiu, Domnul
nostru, Care S-a zămislit de la Duhul Sfânt,
S-a născut din fecioara Maria,
A pățimit sub Pontiu Pilat,
A fost răstignit,
A murit și a fost îngropat,
S-a coborât în locuința morților.
A treia zi a înviat din morți,
S-a înălțat la ceruri,
Și șade de-a dreapta lui Dumnezeu Tatăl
Atotputernic; de unde are să vină să judece
viii și morții.

Cred în Duhul Sfânt, în sfânta Biserică
universală, în împărtășirea sfinților, iertarea
păcatelor, învierea morților și viața veșnică !

Amin.

Ce înseamnă a fi creștin

A fi creștin înseamnă a fi „cu” Domnul Isus Hristos, și a fi „ca” El.

Nu oricine își zice creștin, chiar este. Nu e suficient să porți numele, să fi înregistrat la o biserică, să urmezi anumite obiceiuri. Ca să fi creștin trebuie să trăiești, să dovedești că ai devenit prin har copilul lui Dumnezeu, că tot trecutul tău de păcat a fost spălat prin sângele Domnului Isus Hristos vărsat la Golgota, că în ființa ta s-a petrecut nașterea din nou, și că Duhul Sfânt locuiește în tine.

An lumea noastră de azi creștinii au ajuns ca banii, unii sunt buni, iar alții sunt falși. Dacă Domnul Isus spunea că „nu toți cei ce-Mi zic „Doamne, Doamne!” vor intra în Țmpărăția lui Dumnezeu”, la fel se poate spune astăzi că nu oricine își zice creștin este cu adevărat creștin și că va intra în Cer.

Ai trecut pe la Golgota? Ți-a șters sângele Domnului Isus toate păcatele?

Un creștin trebuie să iubească pe Dumnezeu și să-I iubească Cuvântul, așa cum un copil iubește vocea tatălui. Prin urmare, un creștin citește Biblia, o studiază, o cunoaște, o trăiește, o răspândește.

Un creștin demonstrează prin manifestările lui, prin faptele și lucrările lui, că jertfa de pe cruce a Mântuitorului a avut un efect hotărâtor asupra lui. Cine nu dovedește eficacitatea jertfei ispășitoare de la Golgota în viața lui, nu poate spune că e creștin adevărat.

Dar nu numai mărturia vieții tale și a graiului tău dovedesc faptul că ești creștin, dar și stările launtrice pe care le trăiești și care se revarsă în afară ca apa din izvor, trebuie să oglindească unirea ta cu Hristos Domnul. Dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credințioșia, blândețea, înfrânarea poftelor, toate acestea trebuie să fie realități indiscutabile în relațiile tale cu Dumnezeu și cu ceilalți oameni. Trebuie să se vadă că Duhul Sfânt trăiește în tine. Numai atunci poți spune că ești adevărat creștin.

Odată Mântuitorul a spus că pomul se cunoaște după roade. Așa este viața de credință. Așa este creștinul; el se cunoaște după viața pe care o trăiește. Uită-te la viața ta, cercetează-te personal, și vezi, ai roade ale neprihănirii? Umbli pe calea Domnului? Se vede în tine chipul Domnului Isus? Atunci ești creștin cu adevărat, nu doar cu numele.

Fiindcă un creștin adevărat merge pe calea Domnului; nu-și face el calea, ci merge pe urmele pașilor Mântuitorului. Pe această cale te întâlnești cu frații și surorile tale, umbli împreună cu ei, cu cei care Țl urmează pe Domnul. Această stare de unitate în credință și viață este Biserica Creștină, familia celor răscumpărați ai Domnului. Cei ce pornesc de la Crucea suferințelor Domnului Isus merg împreună pe calea cea strămtă până la ajung în Cer.

Am o rugăciune. Mă rog ca toți cei care ajung să citească aceste rânduri, să fie cu adevărat creștini, oameni care să umble „cu” Domnul Isus Hristos, și să fie „ca” El! (Alexa Popovici)